

GERECHTSHOF DEN HAAG
raadkamer beklagzaken

BESCHIKKING

gegeven op het beklag, op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, ingediend door:

J.G. van Meeuwen,

Stichting Obligatiehouders Bouw State V en

Stichting Claimstichting Bouwstate V,

klagers,

in deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van hun raadsman mr. A.M. van Heest, advocaat, kantoor houdende aan de Westersingel 88 te Rotterdam.

1. Het beklag

Het klaagschrift is op 30 juli 2013 door het hof Amsterdam ontvangen, waarna het is doorgezonden naar het hof Den Haag waar het op 25 september 2013 is binnengekomen. Het beklag richt zich tegen de beslissing van de officier van justitie van het Functioneel Parket te Amsterdam om **J.E.M. Bouwhuis**, beklaagde, niet te vervolgen ter zake van oplichting en/of verduistering.

2. Het verslag van de advocaat-generaal

Bij verslag van 18 maart 2014 heeft de advocaat-generaal het hof in overweging gegeven het beklag af te wijzen.

3. De stukken betreffende het beklag

Het hof heeft, behalve van de reeds genoemde stukken, onder meer kennisgenomen van het in deze zaak door de politie opgemaakte proces-verbaal en van het ambtsbericht van de hoofdofficier van justitie van het Functioneel Parket te Amsterdam van 13 februari 2014, met het daarbij gevoegde advies van de officier van justitie van 20 januari 2014.

4. De behandeling in raadkamer

De meervoudige beklagkamer heeft op 28 mei 2014 het klaagschrift in raadkamer behandeld. Klager en zijn raadsman mr. A.M. van Heemst, advocaat te Rotterdam, zijn verschenen.

Voorts is verschenen de heer H. den Boer als vertegenwoordiger en schriftelijke gemachtigde van Stichting Obligatiehouders Bouw State Ven Stichting Claimstichting Bouwstate V.

De raadsman heeft het beklag namens klagers toegelicht.

Beklaagde is niet opgeroepen.

De advocaat-generaal mr. W.M.M. van Fessern heeft in raadkamer -overeenkomstig het eerdere schriftelijke verslag- geconcludeerd tot afwijzing van het beklag.

5. De feiten

Klager J.G. van Meeuwen heeft op 1 februari 2012 tegen beklagde bij de politie aangifte gedaan ter zake van oplichting en/of verduistering.

In de aangifte en de nader toegezonden stukken door en namens klagers worden -zakelijk samengevat- de volgende feiten en omstandigheden naar voren gebracht.

Klager J.G. van Meeuwen is vicevoorzitter van Stichting Obligatiehouders Bouw State V., die bestaat uit een groep personen die benadeeld zouden zijn door de handelwijze van beklagde.

Op 15 juni 2008 is door Bouwhuis Vastgoed B.V. met J.E.M. Bouwhuis als oprichter en enig aandeelhouder gestart met een vastgoed obligatiefonds onder de naam Bouw State V. Ten behoeve van dit fonds is een prospectus uitgegeven waarin onder andere is omschreven hoeveel obligaties er uitgegeven zouden worden, welke panden aangekocht zouden worden alsmede de financiering daarvan. Gebleken is dat een aantal zaken niet is uitgevoerd zoals in het prospectus is aangegeven. Een deel van de aangetroffen zaken wijst volgens klagers op strafbaar handelen door beklagde.

In het prospectus staat aangegeven dat ruim drie miljoen geïnvesteerd zal worden in de aankoop van het Ibiza Penthouse door Bouwstate Spanje V. Achteraf is echter

gebleken dat het Penthouse is aangekocht op naam van beklaagde.

Daarnaast is een deel van het ontvangen bedrag van de participanten gebruikt voor de aankoop van onroerend goed, een klein deel gebruikt voor de betaling van rente aan obligatiehouders, terwijl het resterende bedrag is uitgeleend ten behoeve van de aankoop van het Ibiza Penthouse en vervolgens is verdwenen.

In het prospectus is een achtergestelde lening opgenomen als onderdeel van de financiering door Bouwhuis Vastgoed B.V. maar deze achtergestelde lening is in strijd met de afspraken nimmer verstrekt door Bouwhuis aan de B.V. en hierdoor is de positie van de obligatiehouders (tijdens de civiele behandeling is aangetoond en bewezen dat de achtergestelde lening wel is verstrekt) aantoonbaar verslechterd, aldus het relaas van klagers. Daarnaast zijn er volgens klagers aanwijzingen dat voor de panden meer betaald is dan dat de panden in 2008 daadwerkelijk waard zijn geweest.

Door de raadsman wordt onder meer aangevoerd dat de Bouwhuis Groep al kort na de oprichting in ernstige financiële problemen verkeerde en dat het niet anders kan dan dat beklaagde ten tijde van de obligatie-uitgifte moet hebben geweten van de penibele financiële situatie en vooruitzichten. Dit heeft beklaagde er niet van weerhouden om met behulp van het prospectus geld op te halen bij particulieren.

Daarnaast heeft beklaagde in een brief van 8 april 2014 gesteld dat het Spaanse vastgoed altijd al was bezwaard met een hypotheek. De in het prospectus gedane toezegging dat aan de obligatiehouders een eerste recht van hypotheek zal worden verstrekt, was dus feitelijk niet mogelijk.

Voorts blijkt uit de bankrekeningafschriften van de Stichting Obligatiehouders in de periode van 22 april 2008 tot en met 26 augustus 2008 dat er naast de obligatie-inleg geen andere inkomsten zijn op de rekening. De rentebetalingen vonden plaats uit de obligatie-inleg.

Tijdens het onderzoek in raadkamer heeft de raadsman zich op het standpunt gesteld dat bij beklaagde sprake is van voorwaardelijk opzet op oplichting en verduistering, nu beklaagde vooraf op de hoogte moet zijn geweest van de slechte financiële situatie en hij desondanks door middel van een wervende prospectus met daarin onwerkelijke toezeggingen de deelnemende obligatiehouders geldbedragen

heeft laten verstrekken en een deel daarvan -zoals klagers stellen- 'in eigen zak' heeft gestoken. (tijdens de civiele behandeling is 100% aangetoond en bewezen dat er geen kwartje onttrokken is uit de fondsen)

6. De beoordeling van het beklag

Ter beoordeling staat thans de vraag of de beslissing van de officier van justitie om beklaagde niet te vervolgen op goede gronden is genomen.

Het hof merkt op dat, hoe wervend de tekst in het prospectus ook is opgesteld, daarvan, alles bij elkaar genomen, niet kan worden gesteld dat het prospectus feitelijke onwaarheid propageert. Veeleer wordt een bijzonder optimistisch beeld weergegeven dat overigens uitdrukkelijk is voorzien van de vermelding van mogelijke beleggersrisico's.

Het hof overweegt voorts als volgt.

Op basis van het voorhanden zijnde materiaal kan niet worden vastgesteld dat op voorhand bij beklaagde de intentie aanwezig was om de obligatiehouders door middel van het prospectus weloverwogen bepaalde zaken te optimistisch voor te spiegelen en middels de in artikel 326 van het wetboek van strafrecht gedefinieerde oplichtingsmiddelen daarmee hen te bewegen geld in te leggen.

De onderzoeksresultaten en hetgeen klagers aan het hof hebben voorgelegd bieden naar het oordeel van het hof ook geen basis voor de conclusie -in de strafrechtelijke betekenis- dat beklaagde ten tijde van het aantrekken van klagers als participanten wist dat de financiële positie na enkele maanden zou verslechteren en aldus de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat de gang van zaken anders en in het nadeel van de obligatiehouders zou verlopen.

Het hof neemt daarbij in aanmerking dat de financiële positie pas na een aantal maanden verslechterde en dat in de betreffende periode in 2008 niet te voorspellen was welke invloed de financiële crisis, die aanbieders en afnemers van financiële diensten, toezichthouders en overheden destijds heeft overrompeld daarbij zou hebben. Daarnaast zijn renderende vastgoedbeleggingen gedaan bij de eerdere Bouwstate vennootschappen I tot en met IV en heeft nagenoeg dezelfde beleggingsdoelstelling ten grondslag gelegen bij de opzet van Bouw State V.

Ook voor zover de klacht gericht is op verduistering van een deel van de inleg van de obligatiehouders - omdat achteraf gebleken is dat beklaagde het Spaanse onroerend goed zelf heeft voorgefinancierd en dat een deel van de inleg vervolgens verdwenen is - volgt het hof de redenering van klagers niet.

Het hof is van oordeel dat wel de vraag kan worden gesteld of er sprake was van een verstandige projectaanpak en management zoals van een goed dienstverlener mag worden verwacht, alsmede of de vereiste deskundigheid aanwezig was bij de aanbieders van dit product om aan een crisissituatie in de financiële markt adequaat het hoofd te bieden.

Daargelaten de vraag of beklaagde deskundig genoeg was en of hij over voldoende inzicht in de vastgoedmarkt beschikte op grond waarvan hij mogelijk tijdig maatregelen had kunnen nemen, biedt het dossier -samengevat- voor de conclusie van een opzettelijke en malicieuze voorstelling van zaken - waarvan beklaagde geenszins van plan was deze na te komen - en een door middel van oplichtingsmiddelen als gedefinieerd in artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht verkrijgen van de inleg van de obligatiehouders en die gelden zich aldus wederrechtelijk persoonlijk toe-eigenen, onvoldoende basis.

Het hof is daarom, hoe betreurenswaardig de onfortuinlijke afloop van de beleggingsactiviteiten en de gevolgen daarvan voor klagers ook zijn geweest, van oordeel dat er zich onder deze omstandigheden bij een eventuele vervolging van beklaagde ter zake van oplichting dan wel verduistering bewijsproblemen zullen voordoen en dat, naar verwachting van het hof, een voorlegging van deze zaak aan een strafrechter bij deze stand van zaken niet zal leiden tot een veroordeling van beklaagde.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beklag dient te worden afgewezen.

Het hof hecht er aan toe te voegen dat met het vorenstaande geenszins een oordeel wordt gegeven over hetgeen beklaagde in civielrechtelijke zin zou kunnen worden verweten. Civielrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid worden immers niet zonder meer volgens dezelfde lijnen en criteria beoordeeld.

Volgnummer: K13/0468

7. De beslissing

Het hof:

Wijst het beklag af.

Deze beschikking, waartegen geen gewoon rechtsmiddel openstaat, is gegeven op ~~1.4~~-juni 2014